

kerrel. Hangjának technikai képzettsége példaszamba ment és játéka — a kritikák szerint — »testet ad alakításainak«. Mozart- és Wagner-szerepeiben oly kiválót nyújtott, hogy az 1902. és 1904. években meghívást kapott a bayreuth-i ünnepi játékokra, hol Freyát, Ortlindét, az első lovagot és Parsifal virágleány szóló-szerepét alakította. Ezután nőül ment Schäfer J. boroszlói igazságügyi tanácsoshoz és a színpadtól visszavonult.

Piarista iskolai dráma. A piaristák latin nyelvű drámákat adtak elő, majd később magyart is. Ismertebb piarista drámaírók: Pállya István, Dugonics András, Endrődy János, Benyák Bernát, Perczel Imre, Katsor Keresztély, Simai Kristóf, Péchy Domokos.

Pichler Elemér, operaénekes. Előbb az Operaház fuvolása, majd vidéken karmester, Németországban hőstenor lett. 1900-ban Pozsonyban működött; 1901. április 25-én volt az első fellépte a Magyar Színházban, a »Denevér« Alfréd szerepében. 1902. okt. 26-án volt a bemutatkozása a M. Kir. Operaházban, »Hunyadi László«-ban, mint V. László. Operai működése mellett a budapest-belvárosi plébániatemplom karnagya volt. 1925 táján kivándorolt Amerikába.

Pierette fátyla, Dohnányi Ernő né-majátéka 3 képben. »Beatrice fátyola« c. 5 felvonásosából írta Schnitzler Arthur. Bem. 1910. máj. 7. M. Kir. Operaház. Szereplők: Pierrette: Szoyer Ilonka; Pierrot: Kornai Richard; Arlechino: Guerra Miklós; két Biedermayer baba: Kasztnér Lujza és Krammer Ilona. Külföldi színpadokon is bemutatták: 1910. jan. 22-én a drezdai kön. Opernhausban; 1910. máj. 18-án a krisztiániai Nemzeti Színházban; 1910. nov. 9-én a düsseldorfi Stadttheaterben; 1911. szept. 20-án a bécsi Hofoperben.

Pilinszky Zsigmond, operaénekes, sz. 1883. máj. 5-én, Budapesten. Diákkorában harangöntő akart lenni, miután egy ideig nagybátyja harangöntőjében gyakor-nokoskodott. Azonban mégis rászánta magát a művészpályára és amint befejezte énektanulmányait, 1908-ban színpadra lé-

pett. 1910. április havában felvétette magát a Színészegyesület kötelékébe. 1913-ban Miskolcon működik, onnan az Operához szerződötték. 1924-ben Amerikában turnén volt, onnan visszatérve ismét tagja lett első dalműintézetünknek. 1925. okt. 29-én itt első ízben énekelte Tannhäusert, komoly sikerrel, 1926. ápr. 25-én pedig Bánk bánt vette át első ízben és ekkor is hatásosan adta a gőgös nagyúr szerepét. 1928. szeptember havában a berlini városi operaház tagja, ahol első fellépte a »Lohengrin«-ben volt. 1929. máj. 17-én mint vendég fellépett a Városi Színházban a »Tannhäuser« címszerepében; ugyanerre meghivatott 1930 nyarára a bayreuthi Wagner-színházba. Főbb szerepei: Lohengrin címszerepe, Pinkerton (Pillangókisaszszony), Sámson (Sámson és Delila), Siegfried (Istenek alkonya), Alfréd (Denevér), Bánk bán és Tannhäuser címszerepe stb. — Neje: Edvi Illés Erzsébet, kivel 1921. aug. 3-án kötött házasságot.

Pilisi Lajos, színész, sz. 1878. febr. 24-én, Kalocsán, megh. 1918. szept. 6-án, Budapesten. Regényes életpályát futott meg. Papnak készült, de csakhamar levetette a reverendát és 1896 virágvasárnapján Deák Péter színigazgatónál színész lett. Játszott a különböző nagy vidéki városokban, többnyire kómikus és jellem-szerepekben lépett föl, majd éveken át működött mint színigazgató. Utoljára a sopron-szombathelyi társulatnál színészkedett és Szombathelyen kezdett foglalkozni írással. A háborúban vonta aztán magára a legszélesebb körök figyelmét. Bejárta a különböző harctereket és sűrűn küldte be leírásait a »Világ«-nak, amelynek belső munkatársa lett. Háborús riportjait méltó, meleg siker jutalmazta és három könyve, amelyekben cikkeit összegyűjtötte, kapós olvasmányoknak bizonyult. Nagy szándékok égettek benne, foglalkozott egy színdarab tervével, egy regényét javarészből már meg is írta, amikor hirtelen eltűnt az ő erős, szikár, vállas alakja. Hihetetlennek hangzott, hogy ez a délceg ember súlyos beteg. Fehérvérűségben szenvedett és még az ő szívós szervezete sem tudott megbirkózni e nehéz betegséggel. Titkára volt az Országos Radikális Pártnak és igazgatótársasága volt az Orsz. Színészegyesü-